

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištvó je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 21. oktobra.

Nemce, ki so se pred kratkim še pohujševali na dogodkih v deželni zboru hrvatskem, mora pač rudečica obhajati, ko vidijo viharne prizore in čujejo surovosti polne govore možakov, ki pripadajo takozvani stranki „der schärfsten Tonart“. Ni ga dneva brez izgreda, ni ga govora z leve, da bi ne bil začinjšen s psokami in razžaljivimi izrazi in drugimi takimi proizvodi nemške omike.

Tako bilo je tudi danes. Nadaljevaje adresno debato prišla sta na vrsto glavna govornika pl. Plener in knez Czartoryski. Plener, ki se vsako leto vsaj jedenkrat v daljšem govoru oglasi, rekel je mej drugim, da bi se Avstrija, ko bi njej narodnostna ideja prišla do veljave, morala razdeliti mej posamične narode. Nemci bi se morali zjediniti z Nemčijo, Poljaki pa v novo kraljevino poljsko. A tudi v tem slučaju, bi bila česka država, katero nameravajo Čehi, v srci Evrope skoro nemogoča. Plener potem toži o sedanjéj politiki in želi, da bi se Avstrija otela pretečih nevarnosti.

Czartoryski očital je levici, da je ona kriva, če so se razmere tako silno poostrele. Levica ni hotela o spravi nikdar niti čuti. Ona je nespravljiva, izgnala je iz kabineta celo ministre, ki so bili njeni pristaši (Stremayr). Nasprotstva, ki ločijo zbornico v dva ostroga, neso ne nemška, ne slovanska, ne liberalna, ne konservativna, ampak samo nasprotstva mej centralizacijo in avtonomnimi načeli. Avstrija mora se razviti v avtonomističnem zmislu in zagadelj naj se deželnim zborom določi širši delokrog.

Po glavnih govornikih prišli so na vrsto dejanski popravki, in pri tej priliki je zopet lonček nemške strasti prekipel. Predsedoval je podpredsednik grof Rihard Clam. Prvi se je za popravek oglašil poslanec Dürich ter pripovedoval, da se Knotz v Jičinu ni mirno obnašal, temveč jako izzivajoče. Poslanec Šuklje opomni, da mu je Knotz podtaknil besede, katerih niti govoril ni. Vsak nepristransk opazovalec bode pritrdil, da izrek: „Avstrija ustanovila se je po skupnem delovanju vseh narodnostij“ nema za nemštvo v Avstriji nič razžaljivega. S temi

besedami hoče se reči, da nemški narod nema izključne zasluge za ustanovitev in vzdržanje Avstrije. Šuklje hotel je potem dalje polemizovati in ovreči zlasti malotaktno ali bolje rečeno nekvalifikovano očitjanje Knotzovo. Predsednik pa mu je vzel besedo, kar je bilo tembolj čudno, ker je za Šukljem smel Knotz govoriti in razsajati, kakor se mu je ljubilo.

Knotz, ki ima jako močan glas, napadal je grofa Taaffeja ter takoj začetkom rekel: „Dejanski popravljam, da sem napade naperil na ministerskega predsednika (dobro! na levi) in sicer zato, ker je on za svoje organe in orodja odgovoren, in ker mi tukaj v zbornici ni govoriti z namestnikom českim, ampak z ministerskim predsednikom.“ Potem pa začne Knotz govoriti o vojski. Predsednik zvoní, pozvanja in pozivlja govornika k redu. Vse zaman. Knotz vedno bolj kriči, levica mu pritrkava, vmes čuje se predsednikov zvonec. Ropot in truš velikansk. Knotz kriči vedno bolj, očita grofu Taaffeju „das verlogene und perfide System“ in pravi, da je ministerski predsednik narodni prepír zasejal v vojsko, na kar mu je naposled predsednik vender vzel besedo. Levičarji klicali so Knotzu „wacker“ in čestitali mu na njegovih surovostih in ves razvnet tolike pohvale zakričal je Knotz, ko se je tudi poslancu Türku odzela beseda: „Bald werden wir in Parlamente einen Maulkorb bekommen“. In tako je šlo dalje, rekriminacije in očitjanja, hrup, ploskanje, kriki vrstili so se, da človek skoro več ne misli, da je v avstrijskem parlamentu in si že želi konca. O glasovanju poročam brzojavno.

O zemljiškem davku na Štajerskem.

(Konec.)

x. Po zakonu veljajo nove katastralne cenitve petnajst let in v tem času mora se plačati zemljišni davek na podlagi teh cenitev. Z zakonom od 7. junija 1881 določil je državni zbor, da glavni znesek vsega zemljiškega davka v Avstriji ima znašati 37 1/2 milj. goldinarjev.

Po razmeri tega zneska do glavnega zneska čistega prinosa izračunalo se je, koliko znaša davčni percent, namreč 22.7%. Torej plačuje zemljak od

vsakega goldinarja čistega prinosa 22.7 krajc. in vrhu tega še priklade, katere na Štajerskem skoro povsod ravno toliko iznašajo, kolikor prvotni davek, na mnogih krajih pa tudi več do 120, 150% in više. Zemlja je sploh najbolj obložena z davkom, zlasti pa z ozirom na prihodke od kapitala. Banke na primer imajo 10% od čistega dobička oddajati kot prihodninski davek in ta čisti prinos ni kakor pri kmetu ustanovljen na petnajst let, ampak se vsako leto izračuna na podlagi čistega dobička v poslednjih treh letih. Ko bi se glede zemljiškega davka tako ravnalo, potem bi se ne moglo zgoditi, kar je zdaj navadno, da mora zemljak plačati 22.7% od čistega prinosa, kateri je zapisan na papirji, v resnici pa ne le da ni nobenega takega prinosa, ter je treba še za stroške obdelovanja zakladati.

Večji nego zemljiški je le hišni davek v mestih, namreč 26 3/4 od najemščine. Tu pa se odbije 15 do 30% za vzdrževalne stroške in davek plačuje se le od prejete najemščine tako, da se v slučaju, kadar je stanovanje prazno, če prav le na četrt leta, davek za toliko zniža. Zemljiški davek pa je leto za letom jednak, oziroma se povišava redno skozi deset let, če tudi so zaporedoma slabe letine in bi kmet lahko s številkami dokazal najstrožjemu cenitelju, da nema nobenega prinosa.

Takšen davek je prava konfiskacija imetka in le po volji tiste socijalistične stranke, katera namerava podirati sedanji socijalni red in se najbolj množi iz nezadovoljnih elementov in vsled slabih socijalnih naprav uničenih eksistenc. In takih je čimdalje več na kmetih, tedaj ravno v tem stanu, kateri se s svojim prirojenim konservativizmom najbolj ustavlja vsem brzim prekucijam.

Ker je v interesu države, vsakega naroda in sploh človeške družbe, da se ohrani kmetski stan in da se zabranjuje množitev kmetskega proletarijata, zato je treba premišljevali, kako se zamašijo viri, iz katerih preplavlja propad kmetski stan. Presilni davki, naloženi na krivični podlagi, izpodjedajo posebno na Štajerskem kmete, odkar jim davek raste od leta do leta. Da se odpravi ta krivica, napenjati se morajo vse postavne sile. Res da po zakonu se cenitve v petnajstih letih ne bodo

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

(Dalje.)

XV.

Tako se je ločil Vojteh od hiše, v kateri je ustopil s toliko ponosnimi nadami in iz koje je odšel brez hvale, za svrhnik lažji. — Prijatelji so ga posetili tam z zavistjo, a sedaj ga vabijo s posmehom. Vse sanje o slavi in sreči, v koji se je tam radoval, razplule so v dim in puh. Hram nesmrtnosti, ki ga je tam zidal v duhu za sebe, razpal je v razvaline. Vrača se prevaran v prejšnjo ničevost.

V turobnih teh mislih je blodil po mestu. Nered se je bližal četvrti, kjer je stala znana hiša z znanim orehom, ki je bil pomočnik njegovega uteka iz tihe domačije stričeve. Že je zavil v znane ulice. Že je stal pod orehom, že mu je migljalo nasproti dvoje oken, za kojima sedi i sedaj stric s Terezijo, vrnivši se od majevega sprehoda, pri slastni večerji za staro okroglo mizo. Zanj pa ne pogrinjajo več na tej mizi, zanj ne pripravljajo tam osirotelega stola in z njegovim imenom ozaljšana

brisača počiva mej starožitnostmi v rodbinski omari. Oči mu zalijo solze.

Za hip se ga polaste čuti, s kakeršnimi se je vrnil zgubljeni sin na očetovi dom. Lahko bi bil stopil gor — stric bi ga izvestno vsprejel z odprtim naročjem. A za trenotek odpodi to misel. Saj si ne more pomisliti ugodnejšega konca, nego da postane njegova sprava popolnem smešna. Stric in Terezija bi se mu smijala iz polnega grla in prvi bi ga mentoroval izvestno samo še mnogo brezozirneje nego nezrelega dijaka, ki ne misli biti samostalnim.

Tako je obstal pred najglobljo stopinjo pokorenja. In vendar je imel pri sebi posredek, s kojim se je mogel h kratu povznesti iz te globeli na osoje z večjo slavo in srečo. Vzpomni se spisovateljev, ki so se ulegli neznani v mansardah na bedno posteljo in vzbudili se slavni. Tako bi se moglo i njemu zgoditi. Saj ima svojega Ahasvera, svoja ostala dela. Da bi jim mogel pomoči na svitlo. Iskal je dosedaj zaman urednika in založnika.

Srečna misel šine mu v glavo. Vzpomni se na laskavost gospoda Stoklase in na poziv, da bi k njemu prihitel v vsaki stiski po svet in pomoč. Ta misel dajala mu je zmerom večjo odločnost in po-

speševala njegove korake, oddaljšajoče se od znane hiše.

V registru njegovih prijateljev bil je jedini Ezop, h kojemu se je mogel obrniti brez srameža na prenočišče.

Našel ga je doma in ta ga vzprejme z odprtim naročjem.

Pred vsem ga prosi, da naj ga ne povprašuje po uzrokih njegovega pohoda. In pisal je pozno v noč obširno pismo, v kojem je silil na prof. Stoklase, naslikavši mu svoje žalostno stanje, z vsemi dokazi razuma in srca, da bi izdal in založil njegove pesmi, v kojem ga je opozarjal na zaslugo, ki si jo steče s tem v češki literaturi in na gmotni prospeh, ki si ga more iz tega dobiti in v kojem je konečno povedal, da pride jutri popoldne po ustni odgovor.

Za rana poslal je to pismo s pridejanimi pesnimi po zaupnem slugi na stanovanje gospoda profesorja.

S tolčecim srcem pa je stopil popoldne v sobo Stoklasino. Profesor ga vzprejme uljudno in ponudivši mu stol, odide v sobo zraven po pesni, ki je je poslal Vojteh.

spremenile, pa kjer so tako pretirane, da naravnost uničujejo davkoplačevalca, tam se mora nekaj zgoditi, da se vsaj olajša presilno breme.

Ko so na Kranjskem vsled previsoke katarstalne cenitve od l. 1820 zdihovali pod previsokim zemljišnim davkom in so začele kmetije propadati vsled davčnih eksekucij, ukazal je cesar sam, da se naj vsako leto neka svota odpiše od davka in odpisavalo se je 70 do 80 tisoč gld. na leto. To se je zgodilo še v absolutni dobi, pa nadaljevalo v ustavni, dokler ni Kranjska po novi uredbi dosegla popolnem opravičeno znižanje zemljiškega davka od 900.000 na 620.000 gld. Zdaj se tisti deli Štajerskega, kjer se je neprimerno povišal davek, nahajajo v enakih neznosnih razmerah, kakor Kranjsko pred l. 1880. Položaj je tem huji, čim manj rodé vinogradi vsled raznih neizgledov, katere so jih napadle poslednja leta, na primer trtna uš, perenospora itd. Davek pa se pobira v jednaki visokosti, če tudi so vinogradi uničeni, — večje krivice si ne moremo misliti.

Kaj tedaj storiti? Ker so cenitve za petnajst let veljavne in z ozirom na druge dežele ni misliti, da bi se samo za Štajersko napravile nove cenitve, ostane jedino sredstvo po prošnjah dosegati znižanje previsokega davka. Zdaj ko se povsod prikazujejo slabi nasledki pretiranih cenitev, oglašati morajo se občine, okrajni zastopi in deželni zbor ter vladi in državnemu zboru razložiti nevarni položaj kmetijskega stanu, ako se bode pobiral davek v celi visokosti, do katere je že zdaj narastel in bode še dalje naraščal skozi pet let.

„Štajersko slovensko društvo“, katero se zraven delovanja za narodne pravice tudi briga za gospodarske zadeve, naj bi nabiralo za tiste okraje, v katerih se je davek tako silno povišal, podatke in se pri prihodnjem občnem zboru v prvi vrsti pečalo s tem životnim vprašanjem. Naj bi pomagalo občinam pri sestavi takih prošenj in tudi samo kot društvo obrnilo se do vlade in državnega zbora za prizadeje občine. Mogoče in celo bati se je, da prošnje ostanejo v prvem letu brezuspešne, pa če se bodo ponavljale v vsakem letu in glasile se silneje in silneje, potem se bode morala vlada nanje ozirati, ako hoče zabraniti popolni propad kmetijskega ljudstva na Štajerskem.

Kar se tiče Kranjskega, so cenitve le v Vipavski dolini previsoke, ker so se naslanjale na dobre vinske letine v šestdesetih letih in tu bi tudi kazalo, da se občine oglašajo in prosijo za znižanje davka.

Stara Srbija.

Dežela, ki se imenuje Stara Srbija, je najmanj znana izmed vseh ostalih dežel Balkanskega poluotoka. Preiskovati to deželo bilo bi jako nevarno zaradi velikega števila tam živečih Arnavtov. Arnavti so potomci Srbov, kateri so se po bitvi na Kosovem polju pokorili sultanu in pristopili k mohamedanski veri, da so pridobili zemljo in pravice, katere je dajal sultan onim, ki so vsprejeli mohamedanski zakon. Arnavti Stare Srbije so najfanatičnejši in najzagrizenejši izmed vseh mohamedancev. Vedno so oboroženi. Za pasom nosijo celo zalogo

vsakovrstnega orožja. Ako se Arnavt odpravi na potovanje ali pa na rop, vzame seboj še veliko puško. Zaradi tega je potovanje po tej deželi jako nevarno in so Evropeci jako redki, ki bi si bili upali v to deželo. Jeden del Stare Srbije, katero želi prej ali slej pridobiti Srbija, so Srbi že pokorili 1879. Sedaj sestavlja ta del tri okraje namreč: okraj Niški, Vranjski in Prokupljski. V poslednjem okraju živeli so največ Arnavti, njih glavno središče je bilo Koršumla. Da so je pomirili, treba je bilo prijeti za orožje, kajti oni so se z orožjem v rokah protivilili srbskeji okupaciji. Ker pa Arnavti neso hoteli živeti pod kristijanskim izesom, četudi so rodom Srbi, izselili so se v turški del Stare Srbije. Ravno tako bi sedaj Srbija našla hud upor, ko bi hotela pokoriti ostali del Stare Srbije. Mi hočemo ob kratkem navesti le nekatere črtice, ki se tičejo te dežele, s katero bi se Srbi radi odškodovali za razširjenje Bolgarske. Kakor smo že povedali, bil je del te dežele že 1879. leta pridružen Srbiji; del, ki je ostal Turčiji je mnogo večji in sestavlja skoro izključljivo Kosovski vilajet. Najbolj obširno, in najbolj obljudeno ozemlje tega vilajeta imenuje se Kosovo polje. Na tem polju stoji Priština, glavno mesto temu vilajetu, kjer biva turški generalni gubernator ali vali. Na tem polju je tudi mesto Mitrovica, od kodar drži železnica v Solun. Imenovano ozemlje dotika se srbske meje; dve cesti vezeta Kosovo polje s Srbijo. Prva pelje iz Prištine v Leskovac, druga iz Trnovca v Vranijo. Ko bi Srbi hoteli prodirati v to deželo, morali se bodo pomikati po teh potih.

Kosovo polje je polno zgodovinskih spominov, Srbom jako dragih. Tam mej vasjo Vuštrp in mestom Prištino je znamenita gorska planjava Kosovo, po kateri se imenuje Kosovski vilajet. Ta obširna visoka ravnina ima tri majhne reke.

Na Kosovem polju poginil je 27/15. junija 1389 poslednji srbski car Lazar, v bitki s Turki, katerim je zapovedaval sultan Murad, ki je pa tudi ne tem slavnem bojišču od roke vojvode Miloša Obiliča našel smrt. S tega časa začenja se podjarmljenje Srbov. Na kraji, kjer je poginil Murad stoji grobni mohamedanski spominek. Blizu Mitrovice so dobro ohranjene razvaline velikega grada, kjer je končal car Uroš, oče Dušana, najslavnejšega srbskega carja. V Gilaru in Novem brodu sta dobro ohranjeni srbski cerkvi.

Pokrajina Metoki, leži tudi v Kosovskem vilajetu; v tej pokrajini sta mesti Djakovo in Ipek. V Ipeku živel je nekdanji srbski patrijarh. Djakovo je središče Arnavtov in najnevarnejši kraj na vsem Balkanskem poluotoku. Nadalje pripada h Kosovskemu vilajetu pokrajina Lima, katera leži mej gorami Šar in Drine desnim bregom. Glavni mesti te pokrajine sta: Prizren, ki je največje mesto v Kosovskem vilajetu in šteje 40.000 prebivalcev in je bilo dolgo časa sedež generalnega gubernatorja, in Dibre ali Divra. Tukajšnji Arnavti so jako ponosni in pogumni. Že od davno se bojujejo s svojimi sosedi Miriditi, ki so katoliške vere. Ozemlje Tetovo je najzapadnejši del Kosovskega vilajeta in prebivalci tega okraja so skoro sami Arnavti srbske narodnosti, jako divji in nevedni gorjanci. Jedva vedo,

da so pod turško vlado, celo pobiralceli davkov nikdar ne pridejo v te gore. Pokrajina Ovec je na vzhodu Kosovskega vilajeta. Njeni prebivalci so Srbi in Bolgari. Težko je določiti mejo v tej pokrajini mej tema narodnostima. Jako lahko je mogoče, da bode ta pokrajina povod razporu mej Srbijo in Bolgarijo. Na zadnje je še omeniti pokrajino Kodžak, ki je najmanj znana izmed vseh. Meji s Srbijo na jugu od Vranije. V tej ozkeji dolini mej gorami je dosti vasij. Prebivalstvo je tukaj mešano srbsko in bolgarsko in ravno tako nevedno, kakor v pokrajini Tetovo. To je kratek opis Stare Srbije. Njeno prebivalstvo loči se v Srbe kristijane in Srbe mohamedance ali Arnavte. Prvih je dve tretjini, poslednjih jedna tretjina. Vse prebivalstvo Kosovskega vilajeta, izključivši sandžak Novi Pazar, broji kakih 480.000 ljudi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. oktobra.

V budgetnem odseku državnega zbora so se razdelila posamična poročila. Levičarji neso hoteli prevzeti nikakega poročila. Grof Deym je prevzel poročilo o dvornih potrebščinah, kabinetnej pisarni, državnem zboru, državnem sodišču in ministerskem sovetu; Zeithamer o ministerstvu notranjih zadev; Matuš o ministerstvu deželne brambe; dr. Kathrein o direktnih davkih in denarstvu; Siengalevicz o splošnej upravi blagajnic; Jireček o pouku; Bobrzynski o loteriji in državnej tiskarni; Hayden o mitnicah in puncovanji; Kaltenegger o državnih poslopih in fiskaltetah; grof Zierotin o najvišjem računišču; Tonkli o soli in rudarstvu; Lienbacher o pravosodji; Starzynski o upravi državnega dolga; Evzebij Czerkawski o zadevah bogočastja in o centralni ministerstva bogočastja in nauka; Fanderlik o poštah, brzozavih in poštah hranilnicah; Meznik o državnih železnicah; Abrahamovicz o carini in indirektnih davkih; Griewasz o taksah in pristojbinah; Hausner o tabaku; Smarzewski o državnih posestvih; Zotta o ministerstvu kmetijstva. Glavnim poročevalcem bil je voljen poslanec Matuš. Levica je bila oddala pri tej volitvi bele listke. — Za specialno adresno debato oglašili so se sledeči govorniki: Fuchs, Reicher, Foregger, Kovalski in Coronini.

Vnanje države.

Bolgarska bode sklicala narodno opolčenje, ko bi Srbi napali kneževino, tako je sklenil ministerski svet. — Ker se Srbija ni hotela z Bolgarijo z lepa pobotati, so se Bolgari premislili in sedaj neso več pripravljeni odstopiti jej nikakega okraja. Branili bodo svojo zemljo. Bolgari se nadejajo, da jih pri tem ne bode ovirala Turčija, vsaj bodo s tem, da branijo bolgarsko ozemlje, branili interese Turčije, ker je sultan vrhovni gospodar Bolgarske. Načelnik vzhodnjermelijske vlade, Stranski, je neki preverjen, da je vojna mej Bolgari in Srbi neizogibljiva, ako vlasti ne bodo hitro posredovale. Knez sam bode prevzel vrhovno vodstvo bolgarskih čet ob srbskeji meji.

Grška je odgovorila na pogovarjanja vlastij, naj miruje, da je Berolinska pogodba z ločitvijo Bolgarske in Vzhodnje Rumelije in s povečanjem Grške ustanovila ravnotežje sil na Balkanu. Četudi se meja mej Turčijo in Grško za poslednjo ni baš ugodno uravnala, vendar je vlada vsprejela status quo za podlago svojeji politiki. Zjedenje Bolgarske in Vzhodnje Rumelije bi pa popolnem razrušilo status quo in ravnotežje sil ter bi utegnilo uničiti

S tesnim in nadepolnim očesom je običal mladenič na ustnih učenega gospoda, ko se je ta ustopil z rokopisi v roci slavnostno pred njim in odkašljavši se govorniški, začel je govoriti takole: Izvestno uznate, mladi mož, da nisem mogel prečitati vaše delo s sosebnim premislekom jedno dopoludne. Kolikor sem je pregledal, se ne zlagam, da govorim odkritosrčno, z njihovim duhom in smerjo. Nedostava jim potrebne sorazmernosti in treznosti. Bolujejo na vseh, iz tujine do nas zavlečenih novovečih boleznih in ne govore v srce našega naroda. Na priliko: Ahasver. Zakaj Ahasver? Kaj je nam za Ahasvera? Kaj je Ahasver našemu narodu? — Vender glede na to, da je beseda splošno točna in stavba verzov, če so naglašeni, dosti krasna, in glede na prijateljstvo do vašega strica in do vas hočem pripomoči s svojo založbo nekolikim polam na svitlo javnosti. Morda pokrije prodaja stroške. Ne pokrije li, morete se poravnati glede troškov s časom z mano“.

Vojteh se je zganil pri teh besedah, kakor bi hotel bodisi radosti poskočiti bodi si iz hvalečnosti pasti k nogam plemenitega moža.

Ta vzprejme prvi del odgovora za dobro svoje delo iz hvaležnih očij in radostnega obraza mladega moža in nadaljuje:

„A hočem vam zraven še nekaj ponuditi. Odložil sem se, da uresničim davno misel in se zabavam nekaj časa s selskimi povabi. Čutim potrebo, da bi si zajel novih močij in okrevanj na večno krasnih nedrih svete prirode. Že jutri odpotujem. Če sta dva, potuje se prijetnejše. Uživate dvojno korist ceste in si moreta z uzajemnim pogovorom prelijači svoji prenapolnem srci. No, bodite moj sodrug na tej poti! Prinese vam ne mali uspeh. Okrevate na telesu in na duhu. Prodrete v notranjost česke dežele in si priučete vdar njenega srca. Vzpoznate čistega, zdravega duha ljudskega, se ga nadihate — in potem se bodo stoprav sipali iz vašega peresa ne ponarejeni tuji rubini in safiri, ampak pravi granati češki! Tu vam tudi izplačam naprej nagrado za pesni, ki ste mi je izročili, da je dam v dežel. Poplačate z njo lahko dolg, o kojem ste mi pisali, preskrbite potno obleko in plačate svoje potne troške.“

Vaše pesni oddam sedaj neki solidni tiskarni.

„No, vzprejmete — li moje ponudbe?“

„Z največjo radostjo“, odgovoril je Vojteh in se ni zlagal. Mera njegove radosti bila je res dovršena, pomislivši na izlet na kmete in pogledavši na vrsto papirnatih denarjev, katere je gospod Stoklasa položil prednj na mizo.

Ostavši stanovanje profesorjevo skakal čez dve stolbi na jedenkrat in butnil Ezopa, spodaj čakajočega, tako silno v prsi, da je ta od bolesti zajčkal.

Potem stoprav mu je razjasnil vso stvar, izimši samo dva glavna vzroka (sodbe Vojtehove delavnosti in razpisane službe), radi katerih je ostavil Brzobohatega, in na dokaz resnice je izvel pest petakov, od kojih si je Ezop precej jedni izprosil, da bi si umislil za vsopred velekrasnega izleta z damami potrebni daljnogled.

Na to poseti Vojteh vse prijatelje in jim pripoveda zmeno svojih okolištij baš tako kakor Ezopu. Samo Stanislava ni našel v njegovem orlovem gnezdu in za to mu je poslal po pošti izposojene denarje.

Na konec je šel varno v hišo svojega nekdanjega dobrotvora in stopil v temni prizidek, kjer je naletel dobrega knjigovodjo s piščalko v roci pri odprtem zaboji, klonečega melanholična očesa v njegovo črno praznoto. Z izgovorom in zahvalo mu je vrnil posojilo. Ni si mogel ubraniti, da ne bi še jedenkrat pogledal skozi okno zgornjice na vrt, na znano okno podzemnega stanovanja. Bilo je že precej z zelenjem obraščeno in v venci nežnega listja zapazil je tam pod starim slamnikom tožni obraz — Stanislavov . . . (Dalje prih.)

nebolgarske življe v Vzhodni Rumeliji. Grška odkritosrčno želi miru, ker želi napredovati v civilizaciji, a od nje se ne more zahtevati, da bi mirno gledala dogodke, kateri škodujejo njenim najvitalnejšim interesom. — Vlada je zaukazala grajenje vojnih cest na meji. Sicer se je pa stanje grške vlade jako omajalo poslednje dni. S svojim obetanjem je vlada le sebi stališče spodkopala. Narod je pričakoval kako povečanje grškega ozemlja, a sedaj se je pa pokazalo, da se vlasti dosti ne zmenijo za grške želje. Posebne energije pa sedanja vlada nema in ni dvomiti, da se bode udala vlastim. Vsled tega bode pa zgubila vse zaupanje pri narodu, v svojih nadah ogoljufanem. Govori se že, da se kmalu vrne Trikupis na krmilo ali pa da se bode vsaj sedanje ministerstvo prenovilo.

Se li skliče nova **konferenca** za urejenje balkanskih zadev v Carigradu, še ni gotovo. Anglija neče brezpogojno temu pritrčiti. Nekatere onih vlasti, katere so za status quo ante, pa mislijo, da take konference ni treba, če se neče premeniti Berolinska pogodba, vsaj ima tako Turčija pravico z vojsko ustanoviti v Rumeliji prejšnje razmere. Anglija in Italija sta preverjeni, da se Berolinska pogodba ne dá več ohraniti v popolnem obsegu. Ti dve vlasti sta tudi odločno proti temu, da bi se odstavil knez Aleksander. Hichs-Beach jeden najprvih angleških konservativnih vodij, izrekel se je na nekem shodu v Yorku, da se nadeja, da se bode ohranil mir v orijentu. Angleška vlada bode delala na to, da balkanski prebivalci dobé dobro vlado in da se ustreže njih opravičenim željam, kakor tudi, da se varuje Carigrad proti napadom kake tuje vlasti. Ta govor kaže, da si bodo Angleži prizadevali, da se doseže zjedinenje Bolgarov.

Angleška je energično odsvetovala **Srbom in Grkom** motiti mir. Sicer pa Angleži ne bodo ugovarjali povečanju Srbije, ko bi katera vlast to predlagala.

Konservativci so se pri volitvah na **Franco-skem** posluževali raznih sleparskih sredstev, tako, da mnogo volitev zbornica potrdila ne bode. — Poročilo, da je več kristijanov bilo pobitih v Anamu, kakor se je trosilo baš pred ožjimi volitvami, bilo je tudi taka sleparija. Oficijalna poročila nič ne vedo o tem. S trošenjem te lažnjive vesti, so konservativci imeli samo namen, volilcem pokazati, kako da je škodljiva francoska politika v Aziji. Pri prvih volitvah bili so na ta način ujeli nekaj volilcev, pri ožjih volitvah pa ni več šlo, ker je narod spoznal njih sleparsko počenjanje.

Kdaj se skliče **nemški** državni zbor, še ni določeno, vender se misli, da v drugi polovici novembra, — Pruski princ Albrecht voljen je Brunšviškim regentom. S tem pa vprašanje o prestolonasledstvu še ni rešeno. Sedaj bo regentstveni svet nehal svoje poslovanje. Dokler dežela ni dobila regenta, deželni zbor po brunšviških zakonih ni smel premeniti zakona o prestolonasledstvu. Sedaj pa bode ta zakon tako premenil, da bode Welfe izključil od prestolonasledstva. Princ Albrecht, ki je sedaj začasen vladar, voljen bode potem stalnim vladarjem in zasel bode vojvodski prestol.

Dopisi.

Iz Gorice 19. oktobra. (Volitve. — Podružnica sv. Cirila in Metoda). Kakor se Vam je brzojavno poročalo, voljen je namesto odstopivšega gospoda vodje Povšeta v skupini veleposestva na Goriškem g. dr. Anton Gregorčič s 115 glasovi za poslanca. Volitev bila je jednoglasna, nasprotniki so sicer zadnje dni glave skupaj stikali in hoteli postaviti protikandidata, a račun je kazal baje vedno ono znamenje, katero matematik z ravno črtico — označujejo, kar v navadnem jeziku pomeni blamažo. Radi tega opustili so nasprotovanje, le nekateri gospodje hladijo si jezo s tem, da opisujejo v znanem listu „Corriere“ kandidata kot strašnega fanatika; to pa dela tista stranka, katera našemu knez nadškofu ne more odpustiti „podedovanega greha, da je rojen Slovenec“. S tem je vse povedano. — Trgovska zbornica volila je namesto pokojnega Ritterja dra. Venuttija v dež. zbornico. Nečemo po vzgledu „Corrierjevcev“ o tem gospodu danes dalje govoriti, čakajmo, naj ga njegovo delovanje v dež. zboru samo karakterizuje.

V nedeljo osnovala se je — če se ne motimo — peta podružnica sv. Cirila in Metoda, to je Goriška podružnica. Ob 9. uri zbralo se je v prostorih Goriške Čitalnice precejšnje število gospodov, ki so mirno in brez hrupa preresetavali pravila podružnice ter volili jednoglasno: Gospoda dr. Gregorčiča predsednikom, mejnega grofa Obizzi-ja blagajnikom in Valentina Kancler-ja tajnikom. Uverjeni smo, da so izvoljeni gospodje svesti si naloge, katero so vsprejeli, ter da jo bodo v občno zadovoljstvo rešili.

Izpod Krima 20. oktobra. [Izv. dopis.] Naš gospod se je zopet skazal, da je v resnici prijatelj cerkvene glasbe, kajti odstavil je jako spretne orglarja daleč na okolu slovečega gospoda

G Na njega mesto pa posadi človeka, kateri še na orgle igrati ne zna. Cvili na neko fisharmoniko, kakor da bi čmrlje dražil.

Za tacega umetnika napovedana bo se ve da posebna bera, prosjačiti pa znamo da je kaj, gospod potrebuje pšenice, za novi kozolec tudi lesa, kdor ne da, pride v črne bukve, in če je ključar, vzame se mu ključ, rekše čast ključa nositi.

Je li to potrebno, da se zaslužni domačini iz službe odstavljajo, brez drugega uzroka, kakor s tem, da je, ne da bi koga žalil, po svojem prepričanju volil.

Pevkam bilo je skrivnim potom prepovedano, pet hoditi, češ, da bi se sam poslu odpovedal. Toda ni se mu posrečilo, orglar ni hotel, da bi zvijača trdila: glejte, le-ta ne mara, prisiljen sem drugega iskati.

Tako dejanje ne kaže krščanske ljubezni, ampak zagrizeno sovraštvo. Saj se je čestokrat bahal, da je njega osveta strašna, (meine Rache ist furchtbar).

A osveta ne ostane pri tem, pravijo, da se misli tudi nad tukajšnjimi trgovci znositi. Novo poslopje z imenom „mežnja“ ima namen, da se v njem tudi štacuna odpre, dasiravno šteje Studenec itak že pet štacun.

Zdi se gospodu tudi potrebno, da se boj tudi trgovcem napove, ker je tudi mej njimi kateri, ki si upa drugače misliti, nego mu je misliti zapovedano.

Da bi svoje kraljestvo še bolj razširila naša osveta, prepoveduje očitno in tajno obiskovanje taih gostilnic, iz katerih se vidi ter sliši kak škandal na f dvoru, kakeršen je bil 6. dan kimovca, v nedeljo pred malim Šmarnom. Vsega dogodka tu opisati ni spodobno. Trojica je klela, potem ko je sluga nekega „kataloga“ ob tla treščil, da je bila groza. Na gospodarja so pa posebno lepe prislovice letele, o katerih pa ni da bi govoril.

Mesto da bi se gospodar takih dejanj sodnim potom očistil, dobi hlapec popolno odpuščenje in se še vrhu tega prosi, naj ostane še naprej v službi. Mogoče, da so je gospodar bal, da bi hlapec njega zasluge pri občinah Iška Vas in Loka še bolj ne razkril.

Izanez stavil je poslopje, a ne za svojo korist, ampak da sedaj v njem „strašna osveta“ gosposduje. Da se ta tudi šopiri, delala se je zgradba, katero je ubogo ljudstvo plačevalo. Ubogi kajžar, ki za sol nema soldov, plačati je moral po pol goldinarja in pol goldinarja v sklad. Krščanska ljubezen, kje si?

Naši osvete ne zadostuje, da se pred svetom s svojimi umotvori pri cerkvenih stavbah kaže, kako le kurnike zna obešati, da iz njih sem prihajajoče brunne dušice masivne profile naše osvete od zgoraj obdčujejo, da polži uhode k cerkvi stražijo. — „O kako goropadno uzvišeno je to!“ vskliknila je osveta, ko zagleda na ozidji prvega polža.

Naši „osveti“ zadostuje, da z bakrom kriti bliščeči zvonik z rujavo grampovo barvo preloža, da je sv. Janeza v gozdu, izsekajoč mu smreke in jelke, na plan postavil, osveta jemlje tu po potrebi za svoje koristi les, saj sv. Janez ničesar ne reče, še vesel je, da tudi njega osveta ne odstavi i. t. d. — Skazati se hoče ne samo prijatelja cerkvene glasbe, temveč tudi pravcatnega umotvornika za popravo orgel. V to svrhu najet je nek vesolen ženij, kateri se je že mojstra-skazo čestokrat skazal. Le-ta iz piščal črve preganja po navodu našega gospoda, ki misli s tem prihraniti tistih, od prejšnjega velecejenega prednika za nove orgle prihranjenih 1600 gld.

Nekateri hudomušneži trdijo, da bodo piščali na sam „cis“ ubrane in nov register se bo priredil s piščali iz polževih lupin, ta bode le brunnim dušicam kot „vox humana“ pel. Troški za to važno delo znašali bodo neki samo 10 gld. Kaj neki poreko Ljubljanski mojstri k našemu umetniku? — V bodoče ne bode treba kakega učenega organista, kajti, če se bo bolj neukretno vedel, bolj bodo orgle ubrano pele.

O človek, ako te usoda v Studenec pripelje, ne pozabi si ogledati velikanske napore našega gospoda v vseh strokah človeške umetnosti.

Šent Janški ključar.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Jablaniški pri Ilirski Bistrici za zgradbo šole 150 gold.

— (Presvetla cesarica) bode na svojem potovanji v kratkem obiskala Solun. Turška oblastva so zapovedala, da se skrbi za dostojen vsprejem.

— (Gosp. Štefan Nadlišek,) deželni in mestni poslanec Tržaški in posestnik pri sv. Ivanu, imenovan je avtorizovanim zemljemercem za vse Primorsko.

— (Državno sodišče in Tržaške volitve.) Kakor smo že zadnjič poročali, pritožilo se je 380 reklamantov, ker neso bili vsprejeti mej volilce. Včeraj bila je v tej zadevi obravnava pred državnim sodiščem. Reklamante zastopal je dr. Rabl. Državno sodišče je spoznalo, da sta magistrat in mestni zbor Tržaški rušila volilno pravico. Reklamante bodo torej morali vsprejeti mej volilce, kar je za mestne volitve eminentne važnosti.

— (Iz Pazina) poroča se „Edinosti“, „da je tam policija neke uboge kmete zaprla, ker so pred gostilno pri Fontanelli klicali: „Živio Fran Josip I.“ To se pač pravi: „Kaj doživel sem na svetu, moj Bog kaj se godi?“

— (Za Bolgare.) Gosp. J. Buić, predsednik akad. literarnemu društvu „Hrvatska“ nabral je pri zabavnem delu v prvi seji mej hrvatskimi in slovenskimi velikošolci 16 gld. za bedne makedonske Bolgare, ter to vsoto odposlal uredništvu „Slobode“ v Zagrebu, katero nabira doneske za Bolgare. Z veseljem beležimo ta način, ki nam je priča, da hrvatski in slovenski dijaki složno žive in složno delajo.

— (V Mariboru) so napis nad sv. Cirila tiskarno pretekli ponedeljek po noči zopet z blatom namazali. Za policijo Mariborsko je pač slabo pričevalo, da še ni pograbila dotičnih pobalinov.

— (Velikanska procesija), broječa nad 16.000 ljudij, dospela je preteklo nedeljo iz Trsta in Katinare v Riečanje in po končanih cerkvenih opravilih zvečer zopet vrnila se domov. Dasi je bilo toliko ljudij, da je bila vsa vas prenapolnjena, vršilo se je vendar vse v najlepšem redu.

— (Razpisano) je mesto sovetnika pri c. kr. nadsodnji v Gradci. Prošnje do 4. novembra t. l.

— (Razpisani) sta mesti dveh glavnih davkarjev v VIII., eventualno dveh kontrolorjev pri glavnih davkarijah, eventualno dveh davkarjev v IX. razredu, eventualno dveh davkarskih kontrolorjev v X. ali pa dveh začasnih davkarskih pristavov v XI. razredu, pri c. kr. davkarijah in glavnih davkarijah na Kranjskem. Prošnje do 30. novembra t. l.

— (Učiteljski službi.) Razpisana je služba učitelja na jednorazrednici pri sv. Jakobu pri Ljubljani. Plača 400 gold. in stanovanje. Prošnje do 15. novembra t. l. — Dalje služba učitelja na jednorazrednici na Jesenicah na Dolenjskem. Plača 400 gold. Prošnje v enem meseci na okr. šolski svet v Krškem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 21. oktobra. (Za včerajšnji list prepozn.) Adresni načrt manjšine zavržen s 194 proti 129 glasom. Načrt večine vsprejet s 177 proti 146 glasom. Demokrati in protisemiti neso bili prisotni, ko se je glasovalo za adresno manjino, a glasovali so potem proti adresi večine. Južno-tirolski poslanci ostavili zbornico, ko se je glasovalo o adresi večine.

Carigrad 22. oktobra. Okrožnica turške vlade na velevlasti predlaga, da bi se v Carigradu sešla konferenca, ki bi se bavila izključno z vzhodno-rumelijskim vprašanjem. Zastopnik Bolgarske objavil je včeraj veleposlanikom, da kralj srbski ni samo odklonil vsprejema specialne misije kneza bolgarskega, temveč tudi srbske čete proti bolgarski meji naprej pomaknil. Zastopnik Bolgarske dostavil je, da vlastim sklep kneza ni neznan, da se bode njihovej določbi podvrget. Isto javil je zastopnik Bolgarske tudi Porti.

Kodanj 21. oktobra. Ko se je ministerski predsednik Estrup popoldne v svoje stanovanje vračal, ustrelil je mlad človek, baje črkostavec, mej vrati nanj, ne da bi ga bil zadel. Zlodeja so takoj prijeli.

Schwyc 21. oktobra. Včeraj popoldne železniški vlak skočil iz tiru. Strojevodja in kurilec težko ranjena. Izmej 20 potovalcev štirje ranjeni. Večinoma zlomili so si noge. Potovalci bili so Švicarji.

Madrid 21. oktobra. Časniki poročajo: Karlisti se vojaški organizirajo, da bodo ob priliki varovali svoje koristi.

Razne vesti.

* (Meščansk oklic.) Na županiji 8. mestnega okraja v Parizu nabit je oklic princa Valdemarja s princesinjo Marijo Orleansko. Oklic slove: „Publication de mariage entre: M. Valdemar, prince de Danemark, à Copenhague, et Mlle. Marie d'Orléans, Rue Jean Goujon 27.“

* (Z električno svetlobo razsvetljene sani.) Bavarski kralj ima veliko veselje voziti se po zimi na sanéh okrog, zlasti po noči. Da bi pa bil bolj varen pri svojih vožnjah po gorah, ukazal je razsvetliti sani električno.

* (Stoletnica georgin.) Letos je minulo sto let, kar so te lepe cvetlice prinesene v Evropo. Leta 1785 našel jih je nek Cervantes v Mehiki in poslal direktorju botaničnega vrta v Madrid. Leta 1804 bile so te cvetlice prenešene iz Španjske v Nemčijo. Svoje ime je pa ta cvetlica dobila od Peterburškega učenjaka Georga, kateri jo je natančneje opisal.

Poslano.

Slavnej upravi „Hrvatske Vile“

v Zagrebu.

Da bode vednemu opominjanju od Vaše strani konec, in „da me nečete učerati sudbenim putem“, moram tem potom izjaviti moje začudenje, da me slavna uprava danes že tretjič nadleguje ter straši s „sudbenim putem“, ko sem vendar slednji lanske predplate odposlal že 3. jan. t. l. **Slavna uprava se lahko prepriča, in — tako bo morda vendar konec!**

V Bolci, v 16. dan oktobra.

A. G.

Tuji:

21. oktobra.

Pri **Sionu**: Sonenburg z Dunaja. — Hessler iz Trsta. — Müller z Dunaja. — Schescherko iz Celja. — Klein z Dunaja.

Pri **Malič**: Slaje, Steiner z Dunaja. — Behofschitz iz Linca. — Russler iz Celovca. — Ofner, Eckstein, Togni, Pollak z Dunaja. — Kasler iz Gradca.

Pri **avstrijskem cesarji**: Pratter iz Gradca.

Tržne cene v Ljubljani

dné 21. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr. . .	— 66
Rež, „	5 36	Surovo maslo, „ . . .	— 85
Jčmen, „	4 55	Jajce, jedno	— 25
Oves, „	2 92	Mleko, liter	— 8
Ajda, „	4 26	Goveje meso, kgr. . .	— 64
Proso, „	5 36	Telečje „ „	— 62
Koruz, „	5 40	Svinjsko „ „	— 60
Krompir, „	2 50	Koštrunovo „ „ . . .	— 35
Leča, „	8 —	Pišanec „ „	— 40
Grah, „	8 —	Golob „ „	— 18
Fižol, „	8 50	Seno, 100 kilo	— 187
Maslo, kgr.	— 90	Slama, „ „	— 178
Mast, „	— 80	Drva trda, 4 □ metr. .	7 60
Špeh frišen, „ . . .	— 54	„ mehka, „ „	5 50

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
21. okt.	7. zjutraj	728-78 mm.	7-8° C	z. svz.	dež.	1-2 mm.
	2. pop.	731-05 mm.	6-6° C	z. svz.	obl.	
	9. zvečer	732-43 mm.	6-4° C	z. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 6-9°, za 3-6° pod normalom.

Vremensko poročilo 21. oktobra. Na vzhodu je zračni tlak nizek, na zapadu pa višji. V Avstriji od 751 do 760 mm. Sploh so zapadni in severni vetrovi, v več krajih deževno vreme. Samo od Prage do Bambergov je jasno. V Istri je bila v več krajih nevihta, v Trstu toča. Temperatura sploh pada. Jadransko morje viharo. V Bregenci sneg. Pričakovati severne in zapadne vetrove, oblačno, deževno in mrzlo vreme.

Dunajska borza

dné 22. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 90	kr.
Srebrna renta	82	„
Zlata renta	108	60
5% marčna renta	98	30
Akcije narodne banke	861	—
Kreditne akcije	282	90
London	125	10
Srebro	—	—
Napol.	9	95
C. kr. cekini	5	93
Nemške marke	61	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	50
Ogrska zlata renta 4%	97	60
„ papirna renta 5%	90	30
5% štajerske zemljišče odvez oblig	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obl. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	40
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	97
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	181	75

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Poslano.

7-36)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta ravno izšli knjigi:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dame!

Pouk o krojnem risanju

z navodilom o urezovanju, oblek po popolnem novejši, jako lahko umljivej metodi. Ta metoda je jako točna in gotova in za popolno izučenje se jamči. Nagrada je jako zmerna in se plača, ko se že vidi uspeh učenjaka. Tudi se prodajajo krojni uzorci v vseh velikostih.

Ig. Barsis,

(606-3)

sodelavec modnih listov in sodelujoči član modne akademije.

Doma je dopoludne od 10. do 12. ure.

Gledališke ulice hiš. števil. 10, I. nadstropje.

Lastna skušnja

Kdor dvomi, katero sredstvo bi rabil proti revmatizmu ali bolečemu trganju po udih, kupi naj za 40 kr. steklenico

pristnega

z morskim mačkom.

Sedemnajstletna skušnja in mnogobrojni vspehi jamčijo, da se 40 kr. ni zastonj izdalo. Dobi se skoraj v vseh lekarnah*. Glavna zaloga: Lekarna pri Zlatem levu v Pragi, Staro mesto.

* V Ljubljani: E. Birschitz, lekar. V Mariboru: J. W. König, lekar. (613-2)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se bode 50.500 srečk.

Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrnuti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastonj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

31. oktobrom 1885

nam direktno doposlati.

(610-2)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.